

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

28 juni 2000

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren **Pieter Huybrechts, Wilfried Aers en Felix Strackx** –

**betreffende het aanpasbaar wonen en de toegankelijkheid van de openbare gebouwen
en het openbaar vervoer voor mindervaliden en bejaarden**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Claudine De Schepper**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle Heeren, de heren Jan Laurys, Luc Martens ;

de heren Frans De Cock, Freddy Feytons, André Moreau, Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen Van den Eynde ;

de heren Patrick Hostekint, Jacky Maes ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

mevrouw Margriet Hermans.

Zie :

200 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandelde het voorstel van resolutie betreffende het aanpasbaar wonen en de toegankelijkheid van de openbare gebouwen en het openbaar vervoer voor mindervaliden en bejaarden op 8 en 15 juni 2000.

1. Toelichting door de heer Felix Strackx, indiener

Voorliggend voorstel van resolutie bevat twee delen. Een eerste deel slaat op het aanpasbaar wonen. Met de vergrijzing van de bevolking neemt het aantal bejaarden toe. Zij wensen zo lang mogelijk in hun eigen huis te blijven wonen. De aanpasbare woningen bieden in dat verband heel wat voordelen. Ze zijn niet of nauwelijks duurder dan traditionele woningen. Ze beantwoorden flexibel aan de veranderende leefomstandigheden van bejaarden zonder grote bijkomende bouwkosten. Bovendien bevorderen aanpasbare woningen de integratie van personen met een handicap en voorkomen zij gedwongen verhuizingen : bejaarden kunnen een verblijf in een rust- en verzorgingstehuis uitstellen. Aanpasbare woningen lijken sterk op gewone woningen, maar beantwoorden aan een aantal specifieke eisen wat de inrichting van keuken, badkamer, toilet, leef- en slaapkamer betreft. Ze moeten uitgerust zijn met bredere deuren, laag geplaatste schakelaars en bedieningshandvatten voor ramen, een breed trapportaal enzovoort.

Een tweede deel handelt over de toegankelijkheid van openbare gebouwen en het openbaar vervoer voor personen met een handicap en bejaarden in een rolstoel. Het betreft een 'oud zeer' waar weinig kruid tegen gewassen is. Bij deze wordt er nog eens extra aandacht voor gevraagd.

De indiener vat samen : voorliggend voorstel van resolutie vraagt aan de Vlaamse regering beleidsvoorstellen te ontwikkelen om de bouw van aanpasbare woningen te stimuleren. Ten tweede wordt gevraagd de toegankelijkheid van openbare gebouwen en van het openbaar vervoer te verbeteren.

2. Bespreking

De doelstellingen van het voorstel zijn nobel en correct, meent de heer Koen Helsen, maar het voorstel bevat geen aanzet tot het aanreiken van een methode om dat doel te bereiken. In dat op-

zicht is het een nogal 'mager' voorstel. Het lid vraagt de minister een overzicht te geven van de reeds geleverde inspanningen op dat vlak.

Mevrouw Ann De Martelaer heeft op 23 maart 2000 een vraag om uitleg gesteld over de toegankelijkheid van openbare gebouwen (*Hand. VI. Parl. 1999-00, nr. C122-WEL13*). De minister verwees toen naar artikel 54, 7° van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening : de Vlaamse regering kan via de uitvoeringsbesluiten stedenbouwkundige verordeningen vaststellen inzake toegankelijkheid. Op dat vlak is reeds een en ander gebeurd, zegt het lid. Voor de toegankelijkheid van het openbaar vervoer werden reeds diverse maatregelen genomen, in de zin van prijsverminderingen voor verschillende doelgroepen. Het lid dringt erop aan dat hier meer eenvormigheid zou komen in de wirwar van reglementering. Voor het overige vindt het lid het voorstel van resolutie te algemeen. Om tot resultaten te komen is het aangewezen te specificeren.

De heer Felix Strackx wil onderstrepen dat het aanpasbaar wonen het voornaamste punt van het voorstel uitmaakt. Het aanpasbaar wonen is nog vrij onbekend. Men bouwt als men jong is, wanneer men dus nog niet geconfronteerd wordt met ouderdom en eventuele handicaps. Er zou meer informatie gegeven moeten worden aan kandidaat-bouwers.

Minister Mieke Vogels beaamt dat de doelstelling van het voorstel heel nobel is. De doelstelling wordt overigens ook opgenomen in de Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 1999-2004 (*Gedr. St. VI. Parl. 1999-00, nr. 150*) en wordt vertaald in het concrete beleid, via vier sporen. Het decreet op de ruimtelijke ordening dat vanaf 1 mei 2000 operationeel is, biedt een Vlaamse wettelijke basis voor reglementering rond premies voor levenslang bouwen. In de schoot van de interkabinettenwerkgroep ter uitvoering van dit decreet staat ook een uitvoeringsbesluit op de agenda over toegankelijkheid. Dit betreft zowel de toegankelijkheid van openbare gebouwen als het toegankelijk bouwen.

Een tweede spoor vormen de middelen binnen Gelijke Kansen voor de toegankelijkheidsbureaus. Momenteel zijn er twee dergelijke bureaus, namelijk in Limburg en in St.-Niklaas. Zij beschikken over de know-how inzake toegankelijkheid van openbare gebouwen, maar spitsen zich ook toe op het organiseren van informatieavonden voor architecten en kandidaat-bouwers over het levenslang bouwen. Men heeft zich daarvoor deels geïnspireerd op een campagne in Nederland. Er zijn middelen voorzien

om de bureaus verder te ondersteunen en verder uit te bouwen, zodat in elke provincie één bureau komt. Zij moeten de publieke sector informeren alsook levenslang bouwen promoten. De minister is van oordeel dat heel veel te maken heeft met een mentaliteitsverandering. De architecten moeten kandidaat-bouwers wijzen op het belang van levenslang bouwen. Dit wil de minister via de toegankelijkheidsbureaus promoten.

Een derde spoor zijn de onderhandelingen met de sociale huisvestingsmaatschappijen, opdat zij in de eerste plaats het levenslang wonen mee zouden opnemen en de meerkost van meetaf meenemen. Dit gebeurt in uitbreiding van bepaalde lopende projecten rond Focuswonen voor fysiek gehandicapten. De Vlaamse regering vraagt de maatschappijen om bij de bouw van sociale woningen minstens een aantal eenheden voor levenslang wonen op te nemen.

Een vierde spoor betreft de overheveling van middelen van de begroting van de heer Steve Stevaert, Vlaams minister bevoegd voor Mobiliteit, naar Gelijke Kansen, voor vervoer van minder mobiele. Het is idealistisch te denken dat het openbaar vervoer open moet staan voor alle minder mobiele gebruikers. Lagedrempelbussen en -trams zijn toegankelijk voor personen met een kinderwagen of met een gewone rolstoel. Ze toegankelijk maken voor gebruikers met een elektrische rolstoel is onbetaalbaar. Er blijft dus apart vervoer noodzakelijk voor de minst mobiele. Vanuit Gelijke Kansen moeten specifieke maatregelen genomen worden voor die doelgroep.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende het aanpasbaar wonen en de toegankelijkheid van de openbare gebouwen en het openbaar vervoer voor mindervaliden en bejaarden wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Claudine DE SCHEPPER

Patricia CEYSENS
